

Народни Студент

НЕДЕЉНИ ЛИСТ БЕОГРАДСКИХ СТУДЕНАТА

ГОДИНА XVII — БРОЈ 3

БЕОГРАД, 12 МАРТ 1952

ЦЕНА 5 ДИН.

ПРВИ КОНГРЕС САВЕЗА СТУДЕНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Потребно је прожети пуном политичком активношћу целокупни живот на универзитетима и великим школама

Реферат Милорада Пешића, председника Централног одбора Савеза студената Југославије

У присуству преко 200 делегата 10 и 11 марта одржан је у Загребу Оснивачки конгрес Савеза студената Југославије.

Конгресу су присуствовали друг Родољуб Чолаковић, члан ЦК КПЈ и председник Савеза за науку и културу Савезне владе, члан Политбироа ЦК КПХ друг Никола Секулић, друг Милош Жанко претседник Савеза за просвету Владе Хрватске Милијан Неоричић, секретар ЦК Народне омладине и др. Фран Бошњак-овић, ректор Загребачког свеучилишта. Конгресу су присуствовали и претставници студентских савеза из Аустрије, Западне Немачке и Француске.

У име Савезне владе Конгрес је поздравио друг Родољуб Чолаковић, а затим је претседник Централног одбора Савеза студената Југославије Милорад Пешић поднео реферат о раду Савеза.

„У раду на стварању Савеза студената било је озбиљних слабости које су се упорно провлачиле и још увек задржавају и спутавају један активни друштвени живот студената. На овом Конгресу ми треба да озбиљно размислимо те слабости и одређено поставимо задатке Савеза студената.

Спроводила се једнострана и комплексна критика организација Народне омладине на Универзитету. Савез студената се супростављао Народној омладини као потпуно „нова“ организација, као нека „негација“ Народне омладине и слично, а да се нису у правој мери откривали и износили успеси, позитивна искуства као и слабости студентских организација Народне омладине, нити истовестности и разлике Савеза студената према Народној омладини.

Појавиле су се озбиљне тенденције и схватања, којима је био циљ да се Савезу студената одузме свака политичка боја, да се претвори у неку расплинуту аполитичку организацију, у којој би зацарила декаденција, малограђанштина, изолованост и бежање од наше стварности и борбе за социјализам. Неки студенти су говорили, да је за њих довољно да се упишу у културно друштво или стручну секцију, клуб Народне технике или сличну организацију, да то само њих интересује. А, како се прихвата „добровољно опредељење“ и „лична склоност“, они желе да раде само у таквим организацијама. Њима је важно само да уче, да се стручно подижу, уз то да се баве спортом, забавом, а политика их не интересује. Према њима политика не треба на Универзитету. Свако настојање и захтеви да Савез студената добије и друштвено-политички карактер, они су називали угрожавањем „слободе и демократијности“, „враћање на старо“.

Има и других тенденција и прича. Поједини наши другови, огрзли у бирократском начину рада, командовању, позивању на одговорност и кажњавања, а уплашени притиском малограђанске стихије, неодлучни и слаби (политич-

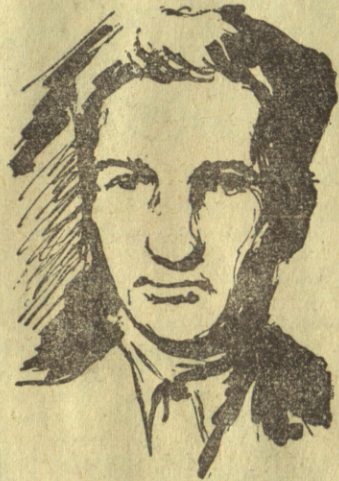
ки и идејно) да јој се супротставе, зачукали су. Стварање Савеза оцењивали су као цапање студената од друге омладине и у чуду се питали како сада радити, како преносити задатке и дачектине, контролисати, узимати на одговорност, итд. Они су тражили да се Савез претвори у уску, једнострану политикантску организацију, где ће се командовати и администратирати, јер нису

Студентска удружења су организатори и покретачи интензивног политичког рада

У нашој земљи, на њеном путу у социјализам, није престала да се води класна револуционарна борба и она се одвија у најразноврснијим формама у привредном, политичком и културном животу. Ова борба прожима читаву нашу стварност. Од ње нису изоловани, нити према њој „имунитет“ ни наши универзитети. Она се води и међу њиховим зидинама, ма колико да су дебели и стари, и одражава се у читавом универзитетском животу (у настави, код наставног особља и студената).

Наша демократија се третирала апстрактно, као нешто непроменљиво и за свагда дато.

Такво малограђанско и анархистичко прилажење социјалистичкој демократији доводило је до пасивности и дефанзивног става према непријатељима и њиховом деловању, до мртвила и отсуства сваке политичке борбе. Није ствар само у томе да није било организовања политичког рада, брзој реговања на разне догађаје и појаве, упорног објашњавања и убеђивања, већ није било ни онг спонтаног револта, према непријатељу и његовим испуштима на улици, у дому, у учионици, у разговору, када се нађеш лице у лице са њим, револта који изазивају убеђеност и револуционарну страст напредног студента. Ћутало се,

Милорад Пешић

схватили суштину наше социјалистичке демократије, плашили се политичког рада, убеђивања, објашњавања и организовања свестране студентске активности.

прелазило се мимо тих поступака, са њима се није слагало, али им се обично није ни супротстављало да се не би узбудила средина, да се не би повредило апстрактно право „слободе мишљења“.

Појава информбировштине и све оно што под тим именом називамо, нема неог дубљег идејног и политичког корена међу студентима или организованог деловања. Ради се само о усамљеним појединцима и ситним групацијама, које, у служби совјетске обавештајне службе, покушавају да се баве петоклонашним радом. Али, без обзира на то, недостаје потребне политичке будности и превладава мишљење као да је ИБ сасвим питање прошлости, да је већ давно у том погледу све сређено и сп. То је гледиште врло опасно, јер треба имати на уму да информбировски елементи настоје да се инфилтрирају у студентски живот, не отвореним информбировским пароллама, која међу студентима не наилазе на политичко-идеолошку подршку, већ уношењем духа малодушности (причама како смо ми мала земља, „једна сламка“ у светском вихору у коме се чују само два гласа — САД и Совјетског Савеза), дезорганизацијом друштвене активности, стварањем идеолошке збрке,

подривањем разних мера, развијањем критизерства, анархије и неповерења према свим ауторитетима. При томе се не зна где почиње и докле је деловање ИБ-оваца, а где буржоаске реакције, јер се они преллићу и обично се напезе на истим позицијама.

Код једног дела студената постоји несхватање односа између наше земље и западних земаља, посебно САД. Неки мисле да се наши односи, сарадња и савезничке везе, протежу и на унутрашњу политику и идеологију, да ми правимо идеолошке и политичке уступке на њихов захтев, због трговине, помоћи и слично. Прихватајући таква тумачења односа са западом, неки реакционарни студенти су пожурили да то користе и шире разну западну пропагандну литературу, да се повезују са њиховим читаоницама, успостављају извесне везе, настојећи да их учине сталним, крстећи их „сарадњом“ и „стручном помоћи“.

Један део студената није схватио нове привредне мере почевши од радничких савеза па до друштвеног плана, а нарочито борбу за социјалистички преображај села. То се нарочито показало у дискусијама о економском положају студената, после доношења тих мера. У многим случајевима радило се о неразумевању и не-

обавештености, слабом интересовању, практичној одвојености од процеса привредне изградње, ниском политичком и идејном нивоу. Ретко су се држала предавања и одржавале дискусије, слабо пратила дневна штампа. Али код појединих студената се није радило о овом неразумевању, већ о другојачијем ставу, туђем и реакционарном, који се јавно износио путем критизерства и злонамерних питања, испада и слично.

Нарочито се жустро расправљало о материјалном положају студената после доношења нових привредних мера и нове Уредбе

о стипендијама. Често су се водиле те дискусије на неправилним начин и у њима су долазили до изражаја разна погрешна тумачења и ставови.

И по неким другим питањима настајала је права збрка. Услед недостатка убеђености и као реакција на разне догађаје чији се смисао није схватио, појавила се склопса, сви су принципи стављени под знак питања. Наступило је колебање и заблуда. Изгубило се граница између критике и критизерства и са политичког прешло се на идеолошко поље. Један студент са филозофије у Београду (Наставак на другој страни)

Студенти Академије ликовних уметности за пострадали у Словенији

Следећи примеру студената технике чији је школски одбор доделио помоћ од 30.000 динара пострадалима у Словенији чланови Удружења студената Академије ликовних уметности на свом задњем општем састанку донели су одлуку да се са својим скромним прилозима прикључе осталим грађанима наше

земље у саосећању и материјалној подршци пострадалом становништву Словенског Приморја. Са истог састанка упућен је позив свим београдским студентима и удружењима да се придруже њиховој акцији. Студенти Академије до сада су сакупили преко 3.000 динара.

ВАНРЕДНА ПАРТИСКА КОНФЕРЕНЦИЈА УНИВЕРЗИТЕТА И ВЕЛИКИХ ШКОЛА Изабрано је јединствено партиско руководство за Београдски универзитетски центар

У петак 7 о. м. у Физичкој сали природно-математичког факултета, одржана је ванредна партиска конференција Универзитета, Техничке велике школе и Медицинске велике школе. Око 700 делегата са свих факултета Београда присуствовали су овој конференцији која је, спроводећи у живот одлуке писма ЦК КПЈ, имала за циљ избор новог партиског комитета за читав универзитетски центар.

Реферат о раду од прошлих партиских конференција до сада, као и о наредним задацима поднео је досадашњи секретар Универзитетског комитета друг Милорад Пешић. Осврћући се на прораду писма ЦК у партиским организацијама, он је скренуо пажњу на тенденције да се спровођење одлука из писма затвори само у партиским организацијама, мада се у њему јасно каже да политичка и остала активност треба да се одвија у масовној студентској организацији — Савезу студената.

„Једино кроз пун садржаја и разноврстан живот удружења, рекао је друг Шакић, могуће је остварити задатке који се писмом ЦК постављају. У правцу остварења тих задатака, сматрамо да је потребно да факултетски комитет, односно одбор удружења направе неке оријентационе планове, који ће садржати главне задатке које треба решити у овом семестру. Спровођењу тих задатака који се утврде као основни, треба прићи одмах, јер су они углавном јасни, само их треба, водећи рачуна о специфичностима појединих факултета, еластично спроводити.

Да би удружење студената могло са успехом да решава задатке који се пред њега постављају, а они нису ни мали ни лаки, потребно је, што до сада није

Милић Бугарић, секретар Универзитетског комитета КПС

био случај, да се сви чланови факултетских комитета и бироа основне партиске организације у целини укључе у активан рад удружења.

То не значи да сви морају да добију неке функције у одбору удружења, већ могу да руководе или сарађују у одборима и комисијама, које треба формирати при одбору, за рад по разним питањима. То чак не мора ни да буде нека чврста организациона јединица, већ група људи која би проучила неко питање (на пр. културног или физкултурног рада, економска питања, питање наставних планова и програма итд.).

Уопште треба тежити да око факултетског комитета, а нарочито одбора удружења, окупимо што је могуће већи број активиста и то не само из редова чланова Партије, већ и остале студенате који имају знања и смисла за одређене гране друштвене активности.

У реферату се даље говори о основним задацима у овом семе-

стру. И ти задаци углавном произилазе из писма ЦК где се између осталог каже: да је политички рад основни задатак партиских организација, па је прет-

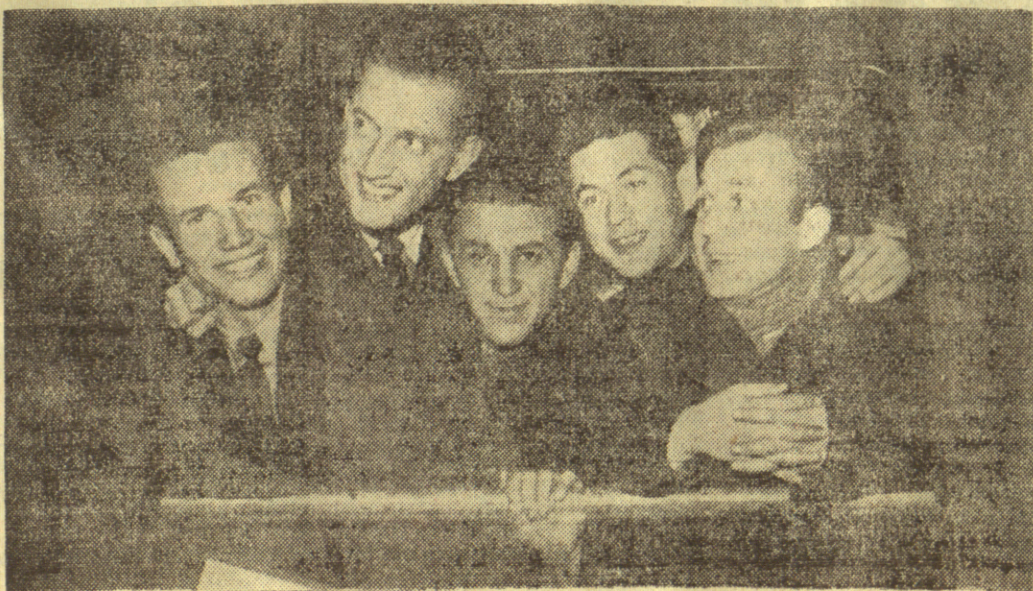
Изгубљени часови

(Од дописника са факултета)

Студенти треће године Економског факултета често се жале да су из „Организације и пословања привредних предузећа“ од почетка школске године до сада имали само три-четири предавања уз скоро редовно кажњавање наставника. Из „Финансија ФНРЈ“ први део, пише ни мало боље. Понавља се ситуација из прошле године када су студенти из ових предмета слушали само по неколико предавања.

Да ли студенти треће године могу да стекну неко знање из тих предмета? Не могу. Одговор је јасан, јер их неуредна настава упућује на редовно губљење часова. Испите „спремају“ за два три дана, а свеопште незнање натерује професоре на благост оцењивања.

Студенти треће године питају Декана зашто се настављају, лоше традиције прошлогodiшње треће године, када је њихова штетност тако очигледна. Студенти Економског факултета се интересују докле ће из неких предмета да имају наставу само у распореду часова и зашто да се са неким наставницима виде по десетак пута у школској години. Крајње је време да Деканат Економског факултета поведе рачуна о овој чињеници.

Делегати Београдског универзитета и великих школа у возу пред одлазак за Загреб.

ПРВИ КОНГРЕС САВЕЗА СТУДЕНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Основа Савеза студената су удружења на факултетима, отсецима и групама

(Наставак са прве стране)

води хајку против марксизма на свом и другим факултетима и говори: „Где престаје логика, ту почиње буздован“. Неки отворено говоре да је социјализам утопија, а марксизам један преживели калуп кога је прегазило наше доба атомске енергије. Износи се „грешке“ класика марксизма, поправљају се и сматрају застарелим.

Разуме се, марксизам не треба претворити у званичну религију“ и терати студенте у разне кружоче и курсеве, да га на силу уче. Али треба тако организovati идеолошко политички рад, да студенти побу са факултета са познавањем бар основних ставова из материјалистичког погледа на свет и да изграде свој научни метод рада. То, пре свега, треба постићи преко прожимања марксизмом конкретне научне материје која се изучава. Уколико то не пружа сама настава, ваља организovati прено дебатних клубова, научних и стручних клубова и секција посећивање факултетских предавања предмета марксизма лењинизма, водећи принципијелну дискусију за прихватање материјалистичког погледа на свет, а одбацивање разних идеалистичких наспава. Путем предавања, консултација, разговора, кроз програме дебатних клубова, тријера и упознавати теоретске ставове наше Партије, до којих се долази у идеолошкој борби против информбироаштине, а за свестрану победу социјализма. Идеолошки рад треба да се диференцира и према врстама и специфичностима факултета. На медицини и другим факултетима (нарочито где се изучавају природне науке) треба поклонити више пажње изучавању дијалектичног материјализма, на техници — политичке економије, на академијама — марксистичкој естетици и сл.

Пред нашим удружењима стоји озбиљан задатак: „Пројети пуном политичком активношћу целокупан живот на универзитетима и високим школама, сачељати политичку запустелост... развити дневну политичку активност“. На тај начин ће се „развијањем пуног и свестраног политичког живота доћи до најважнијих питања која нису довољно јасна, а која захтевају шире и дубље разраду са теоретске стране“. (Писмо ЦК КПЈ).

Студентска удружења треба да буду покретачи активне политичке делатности и борбе студената, организатор једног интензивног политичког живота.

У нашим студентским удружењима и на нашим универзитетима нема места разним реакционарима и непријатељима као ни њиховим заштитницима, који под разним изговорима иступају против напора наших трудбеника у изградњи социјализма у нашој земљи и у одбрани њене независности. У борби против таквих елемената морамо испољити одлучност и занос бораца за социјализам, пуно политичку будност и зрелост, свесни наших револуционерских задатака и борбе која у нашој земљи није престала, већ се води свом одлучношћу и жестино.

Савез студената Југославије је масовна политичко-васпитна организација студената, која, као део Народне омладине, организује свестрану активност студената на политичком, идеолошком, стручном, културном, забавном и физичком подручју, укључује студенте у решавање наставних и школских питања, изграђује правилне односе према наставницима и школским органима, развија активност у решавању економских, социјалних и здравствених потреба студената.

На основу овога, водећи рачуна о разноликости услова и традиција на универзитетима и потребама студената као и развијања њихове иницијативе, треба изградити Савез студената, као савез студентских удружења на једној широј основи у заједничкој борби за изградњу социјализма, остварења јединства омладине и студената и решавању специфичних студентских задатака на универзитетима. Према томе, студентска удружења на факултету (отсеку, групи) треба да буду основа Савеза студената, организатор неог уско политичког, већ читавог друштвеног живота студената.

У раду наших студентских удружења ми још немамо великих успеха. У њима је нешто рад кренуо последња три четири месеца, одржано је по неколико састанака, али су се и за тај кратки период испољила нека слабости. Стварању удружења прилазило се формално: врши се упис, регистрација чланства, неплата

чланарине, а није организован стварно никакав рад. Однос студената према томе да ли се уписао и платио чланарину, а не колико је био активан у појединим удружењима. Ја не мислим да треба запустити унутрашње сређивање удружења, али се оно не може остваривати без организоване, одређене, конкретне активности по најразноврснијим питањима.

По удружењима много се дискутовало о садржини и формама, односу између садржини и форме, давању форме садржини и обротно. Дискутовало се апстрактно или како је то обичај на универзитету академски. Такве су дискусије биле жалове. Није се позлазило од задатака и потреба студената, који стоје пред удружењима, да се они свестрано размисле и оцене и нађе најбољи пут за њихово остварење. Живот на универзитету, као и изградња социјализма, давали су и дају свакодневно садржину, а на удружењима је да из ње извуку своје задатке и пронађу најбољи пут за њихово остварење. Узмимо као пример друштвени план за 1952 годину или разне проблеме из наставе. У првом случају требало је испитати да ли студенти самостално настоје да се са њим упознају, да га правилно схвате, што им је нејасно, каквих све има тумачења итд., па на основу тога решити шта ће се прорађивати у дебатном клубу, како организова-

ти предавање или се упознати на неки други начин. То је питање изграђивања начина рада удружења, о чему се мора повести озбиљно рачуна.

Према пројекту статута, кога треба да усвоји овај Конгрес, предвиђено је да удружења имају своје посебне правилнике. Ја мислим да је то правилно. Тиме ће се створити могућност за широку иницијативу студената и у рад Удружења унети све оно што је посебно и специфично за поједине факултете и струке.

Потребно је поћи од тога да у једном друштву (клубу, секцији) прво треба да се испуни одређени број студената, региструју, изабере управу и слично, па тек после тога да се организује рад. Са таквим претпоставкама се неће макнути са мртве тачке. Рад треба покренути на други начин. Нека у почетку започне и мања група, али састављена од студената који имају интересовања, смисла и воље за ту врсту активности, које неће збунити и одарити од посла разне тешкоће и недостатак средстава. Њихов рад, упоран и добро организован и успеси које ће несумњиво постићи, — биће најбољи начин за окупљање студената и популаризацију појединих активности. Заиста би било смешно и апсурдно што на студентима појединим притисак да певају у хору, иду на излет или плес, или играју фудбал и кошарку.

нова и програма и дао смернице за њихово исправљање и ревизију. Од пленума су прошле две године, а у том правцу није ништа озбиљније урађено.

Слично је и са режимом студија. Последњих година све се јаче испољавала тенденција административног притиска на студенте, или како се то на Универзитету каже „стежање студената“, тако да су се на Универзитету уносили средњешколски елементи. За стварање таквог режима студија било је утицаја и изван универзитета (на то је утицао и систем стипендирања). Постало је уобичајено да се режим стално мења, и то у правцу стежања. На Правном факултету после рата факултетска правила о студијама три пута су се у целини мењала,

а посебним уредбама коригирала најмање два пута у току једне школске године. Код студената је владала потпуна несигурност у погледу режима студија: на почетку школске године нису знали под каквим све наставним условима треба да заврше ту годину. На том факултету и поред општег курса ка либерализацији, факултетски савет доноси 31 октобра 1951 године правила у којима се предвиђа понављање године, само два испитна рока, губљење права на усмени испит, ако се падне из писменог и слично. Како је штетно увођење понављања године, нарочито на хуманистичким наукама (право, филозофија, економија), показују нам многи случајеви да студентима који не положе или не пријаве,

рецимо само један испит из текуће године, не довољава се упис у наредну. На тај начин они губе читаву годину због једног испита, који би у већини случајева могли положити у наредном испитном року, студирајући успоре и предмете из наредне године.

У току ове школске године наставничка већа чине стварно озбиљне напоре да се либерализује режим студија, ослободи свих непотребних административних мера и услова, прилагоди једном научног нивоу универзитетских студија. Међутим, у томе се налази на озбиљне тешкоће (има неразумевања, конзерватизма, бирократских тенденција и сл.). Али и не само тешкоће такве природе.

Посебан проблем је недостатак уџбеника и постојање уџбеника преведених са руског језика. Чему се, например студенти права, могу научити из совјетских уџбеника?

Тачно је да се проблем наставе вуче више година и да после III пленума није много урађено. Али треба знати да се та питања не могу на брзину решити и да се без промене наставних планова и програма не могу учинити озбиљни кораци напред. У неким студентским удружењима наседају наставницима појединих факултета ученици и доводе у питање добронамерност наставничких ваља. Полази се од претпоставке да наставничко веће намерно неће да решава та питања. (На техници у Београду и Загребу, медицини у Загребу и др.). Студентски руководиоци на београдској техници гозоре да се само са пет процената наставника може сарађивати. При томе се нагађа о њиховом политичком ставу (обично се узима предратни период) или ставу о појединим наставним проблемима. Ако се полази са таквим претпоставкама, онда не може доћи до стварне сарадње. Истуковани међутим, показује да наставници — од којих су многи високог научног ранга — настоје да што више допринесу успеху студената и поливању универзитетске наставе. Говори се и пише о „стрпљењу студената коме има краја“ и сл. Неизбежно је да таква ставовишта вуку на методе којима нема места у нашој стварности, а поготову на нашим универзитетима и које не воде унапреду наше универзитетске наставе (као што су штрајкови, бојкоти и сл.). Обично такву атмосферу користе разни непријатељи (било међу студентима и професорима), за нарушавање правилних односа на универзитетима и за развијање сарадње између студената и наставника (случај у Београду на Грађевинском факултету).

То опет не значи да у студентским удружењима не треба критиковати предавања и рад појединих наставника, њихов однос према студентима. Напротив, само ту критику треба поставити на принципијелну основу, добро проверити и аргументисати и са јасним ставовима и захтевима изићи пред наставничко веће“.

Зграда Техничке велике школе у Београду

Режим студија и наставе ускладиће се према одлукама III пленума ЦК КПЈ

Полазећи од принципијелних ставова наше Партије, нарочито III пленума ЦК КПЈ, студентска удружења треба да усмера читава своју активност међу студентима у правцу сталног, систематског, студиозног изучавања наставно материје, за помоћ универзитетским властима у сређивању наставе и њеном подизању на ниво савремене науке и остваривању сарадње између студената и наставника.

У последње време у нашим студентским удружењима запоставаља се и ретко третира проблем учења и успеха студената на испитима. После нове Уредбе о стипендијама, почеле су се ширити разне „теорије“ о тзв. „студентској слободи“, по којој сваки студент може да студира колико хоће, да је учења његова лична ствар, питање његовог приватног односа према школи, и да не треба нио са стране да се у то меша. При томе се потпуно губе из вида обавезе студената, карактер и значај универзитетског студија и потребе наше земље.

Исто тако је погрешно мишљење да студенти који не примају стипендије, нису на терату заједнице. На Београдском универзитету правила су калкулације о томе, колико дипломирани студенти на појединим факултетима коштају државу, тј. радничку класу, рачунајући при том само средства за издржавање факултета. Цена коштања једног студента у неким случајевима пега се на милион динара (као на техници). Ја не мислим да треба сада у студентским удружењима повести стверотипне и апстрактне дискусије о „учењу као најважнијем задатку“, које се обично на томе и заврше, измишљати разне теорије о начину учења (рационална методика учења и слично), или вршити, на груб, прантицистички начин притисак на студенте, проверавати, кажњавати итд.

Проблему учења треба прилазити свестраније и читав рад студентских удружења усмерити у правцу васпитања студената као свестрано образованих интелектуалаца, који озбиљно схватају свој позив и солидно студирају.

У стручним организацијама ваља третирати шири и битнија питања, организovati принципијелне дискусије, како би се помогло студентима да прихвате марксистички научни метод и материјалистички прилазе разним појавима. У њима треба постављати на дискусију и разне савремене, друштвене и научне проблеме, ради проширивања општег знања студената. Не ићи искључиво за стварањем стручних организација, већ се могу покретати и поједине дискусије, организovati предавања, разговора и слично. На Филозофском факултету у Београду организовали су дискусију о марксистичкој естетици и реализму, а на историској групи о првом српском устанку. Ове дискусије су помогле решничкију многих ставова код студената, а показале су велики интерес и мо-

гућности које постоје код њих.

Предавања и настава уопште на појединим факултетима су заостали, далеко испод нивоа који тражи савремена наука и потреба наше земље. У раду наставног кадра и наставничких ваћа има низ нерешених проблема, каријеризма, кликаштва, ненаучности и идејне збрке, педагошког односа према студентима, недостатак одлучна и систематска борба против таквих појава и разних других слабости. У настави се не води довољно рачуна о нашој пракси, потребама наше привредне изградње, тако да са универзитета одлазе дипломирани студенти који се врло тешко сналазе у својој струци, не познају проблематику наше изградње.

Још III Пленум је констатовао преобимност наставних пла-

Изабрано је јединствено партиско руководство за Београдски универзитетски центар

(Наставак са прве стране)

ма томе политичка активност сваког члана Партије основни мерило његове стварне вредности. Ту политичку активност треба развијати у најразноврснијим облицима а квалитет политичког васпитања издићи на виши ниво.

„Пре свега — подвукао је друг Шакић — поћи ћемо од тога да сваки студент буде упознат са нашим унутрашњом изградњом на свим секторима друштвеног живота, да буде у току наше животне политике, једном речју да се боримо да студенти не буду зачурени и ограђени зидинама Универзитета од свег рево-

луционарног збивања у нашој земљи. И не само да буду упознати, већ и да се активно боре за остварење линије Партије на тим питањима“.

Реферат даље подвлачи да се у објашњењу појединих важних питања и догађаја не треба задржати на једном предавању, већ њима само отпочети дискусију, која би се широко развијала на дискусионим састанцима и дебатних клубова, а Економски факултет би, на пример, могао да буде место где би дискусија о Друштвеном плану за 1952 годину захватала и студенте других факултета

„Важна форма идеолошко-политичког рада, настао је друг Шакић, је дебатни клуб који ће се стварати не само за читав факултет већ и по групама, односно годинама. Дебатни клуб може да одигра значајну улогу у раширивању и изграђивању правилних идеолошких ставова по разним питањима унутрашње и спољне политике, науке, културе итд. Он ће знатно да допринесе допуњавању стручног рада на факултетима“.

Један део реферата посвећен је економским питањима. Истакнута је предност рада извесних управних одбора, домаћа и мези, који се налазе у рукама студената, над равнијим начином управљања. На многим местима персонал је смањен, али има још места које би студенти могли преузети.

У погледу физкултуре партиске организације треба да помогну стварање и развијање организације „Партизан“ — Савеза за телесно васпитање.

На крају друг Шакић је подвукао велики значај претстојећих масовних радних акција за завршавање кључних објеката у Србији, на које Београдски универзитет треба да пошаље 6000 студената — бригадиста.

После дискусије извршен је избор новог партиског комитета од 45 чланова и ревизионе комисије. Конституишући се, комитет је за секретара изабрао друга Милоша Бугарчића, студента права, а за чланове бироа другове: Јована Вељковића, Ану Жилић, Милоша Килибарду, Живојина Крунића, Драгомира Малћа, Љуболдра Михајловића, Александра Ненадовића, Милоша Николића, Јосина Папића, Недада Селимића, Радивоја Увалића и Миладина Шакића.

На Електротехничком факултету ОБРАЗОВАН ПРИВРЕМЕНИ ШТАБ РАДНИХ БРИГАДА

Студенти Електротехничког факултета на факултетској конференцији одушевљено су прихватили позив за одлазак на радну акцију. Образован је привремени штаб. Дискусија у којој су учествовали више струки учесници прослављених радних бригада нашег факултета „Иво Лола Рибар“ и „Мирче Ацев“ — евоцирали су успомене са својих првих акција.

Дискутанги су примали и давали обавезе. Жеља за такмичењем обухватала је све. Тешко је рећи да ли ће апсолутни отсека електричне снаге дати више бригадиста од својих другова са отсека телекомуникације јер су обе секције вврсто решиле да пређе у такмичење. Друга година намерава да сва образује бригаду. Вероватно је да ће то успети и оследних годинама. Сви су изражали

жељу да се иде на Власину, на изградњу објекта где ће доста другова по завршетку студија радити као инжењери. Парола „Сваки здрав и способан студент-бригадиста Власине!“ — најбоље илуструје расположење и жеље студената електротех. Виске.

Са истим еланом студенти су разговарали и о припремама за велики маневар. Основан је штаб који ће настојати да маневар организује тако да што више користи учесницима, како у примени досадашњих тактичких и у стицању нових војних знања. Приказивање се пригодно филмови, и организација упознавање сваког појединца са задацима маневара.

Д. ХАЏУКОВИЋ студент електротех.

Миладин Шакић, председник Београдског универзитетског одбора Савеза студената.

НОВИ СЕКРЕТАРИЈАТ УНИВЕРЗИТЕТСКОГ ОДБОРА ССЈ ЗА БЕОГРАД

Миладин Шакић, председник, Јосип Папић, секретар, Александар Ненадовић, Милош Николић, Милић Бугарчић, Душан Чребић, Јован Ристић, Франић Јозо, Милена Затезало, Светислав Костић, Милан Игњатовић, Игњат Лукић, Мисираг Ракловић, Јаков Чулић, Смиљка Радосављевић.

ПРВИ КОНГРЕС САВЕЗА СТУДЕНАТА ЈУГОСЛАВИЈЕ

О НОВОМ НАЧИНУ СТИПЕНДИРАЊА И СТУДЕНТСКОЈ САМОПОМОЋИ

— Извештај Економске комисије —

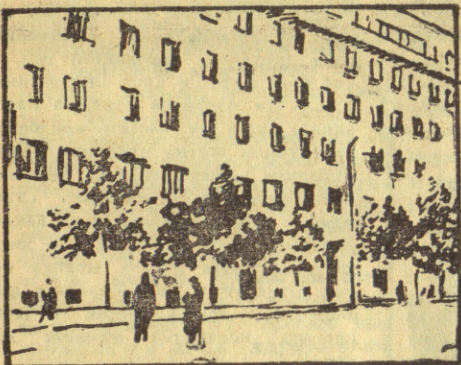
Другарица Милена Вукотић, студент ТВШ, поднела је извештај Економске комисије који је саставио Београдски универзитет. У извештају су обухваћени економско-здравствени проблеми студената са свих универзитета у земљи.

Овде доносимо делове извештаја који се односе на нов начин стипендирања и студентску самопомоћ.

Доношењем Уредбе о стипендирању, начин материјалног обезбеђења студената коренисто се изменио. Отпади су многи стипендисти који су од прихода своје породице имали могућности да се издржавају. Тај период у коме се вршило прелаз на нов начин стипендирања, био је испуњен појавом многих проблема које је требало што хитније решавати. Доста тешкоћа је било у томе, што су неки студенти углавном из необавештениости, неоправдано негодовали на нов начин стипендирања.

Обезбеђење студената после доношења Уредбе вршено је у више видова преко стипендија, помоћи, децег додатка, помоћи Министарства социјалног старања, уговора са разним предузећима, док је војна индустрија задржала своје стипендисте. Када се сумирају сви начини на које се обезбеђују студенти, долази се до закључка да су суме које се сваког месеца додељују врло мале. Обично се до сада прећутно прелазило преко ове чињенице, као да је брига државе недовољна. Међутим, ево како стоји са обезбеђењем студената на ТВШ у Београду.

Саму у току једног месеца на све видове обезбеђења, који су горе наведени, издата је 9.915.000.— динара. Са њим новцем подмирује се месечно 3.632.— студента од укупно 5.871 колико их има на Школи, са просечном стипендијом од 2.730.— дина. (овде нису узети у обзир војни стипендисти). Ако се ово стање обезбеђењем студената упореди са стањем у ранијим годинама, онда се види колика је стварна брига државних органа и установа о студентима:

Студентски дом број 1 у Загребу

Школске 1937/38 год. од укупног броја студената стипендије је примало 1,6%, 1947/48 год. број се повећао на 32%, 1949/50 год 52%, 1950/51 број се смањило на 42% углавном због доношења Уредби о режиму студија и одузимању стипендија слабијим ђацима.

Ове године децим додатком обезбеђења је 55% студената, док стипендије прима 11% од укупног броја студената, тако да се проценат обезбеђења повећао на око 68% са просечном стипендијом од 2.500.— динара. Међутим, материјално стање студената се донекле изменило јер студенти не примају потрошачке карте, односно прехранбене и индустријске бонусе. Новац са којим данас студенти располажу не покрива њихове основне потребе, јер су цене исхране и станарине за око 300.— динара веће од просечне стипендије. Међутим, студенти на разне начине решавају то питање и до сада нигде није било случајева да је неко напустио факултет немајући могућности за издржавање.

Одбор самопомоћи који је основан у Љубљани искључиво се оријентисао на решавање питања прехране оних студената који су били

материјално необезбеђени. Преко молби које је Одбор самопомоћи упутио неким менаџера добијено је 122 места за бесплатну исхрану студената, а то месечно износи 280.600.— динара рачунајући месечно храну од 3*оброка по 2.300.— динара. Од разних других установа и предузећа добијено је 67.000.— динара а од неких професора Рударско-металуршког факултета добијено је 1.850.— динара. Оваква досадашња оријен-

Студентски дом „Иво Лола Рибар“

тација Одбора самопомоћи није у потпуности оправдана обзиром на способности наших студената да сами привређују.

На Београдском Универзитету у оквиру самопомоћи отворена је на пример на ТВШ продавница (затвореног типа) која пружа студентима могућности много јефтиније набавке доручка, ужине итд. него у неким градским бифејима. Поред тога месечно зарада бифеа креће се око

Међународна размена студената технике у овој години

Прошле године Централни одбор Савеза студената и одбори појединих техничких школа и факултета разматрали су питање повећања броја наших студената - практиканата у иностранству. Био је формиран и посебан Иницијативни одбор, који је на основу сугестија руководстава Савеза, универзитетских наставника и претставника индустрије, израдио план размене за 1952 годину.

Може се већ сада рећи да је њихов заједнички рад показао добре резултате. Највећу тешкоћу претставља финансијска страна питања и дефинисања ограничења. Али благодарној помоћи наших привредних руковођаца и свих предузећа ожеључена је наша овогодишња размена са иностранством. Тиме је истовремено омогућено и учлањење југословенских студената технике у Међународно удружење за размену студената за техничку праксу (ИАЕСТЕ).

Шта је ИАЕСТЕ!

Ово Удружење је основано 1948 године, да би удовољило растућој потреби за практичним техничким обучавањем студената у развојним условима. Оно организује техничку праксу за студенте ван њихове земље за време Универзитетских ферја, а на бази реципроцитета. (Руководиоци МСС-а нису никада посвећивали пажњу овом важном питању).

Кроз свој рад Удружење окупља у разним земљама универзитетске наставнике, студенте и руководиоце индустрије. Ова пракса се организује на бази добровољне сарадње земаља - чланица. Организација не даје бесплатна финансијска или материјална средства својим члановима, али настоји да добије што више олакшања за студенте. (У саобраћају, социјалном осигурању, појезу и тел.).

ИАЕСТЕ има статус консултативне организације Економско-социјалног савета ОУН и УНЕСКО-а. Од ових органа Удружење прима и финансијску помоћ за покривање својих административних трошкова.

Време трајања праксе је два месеца и то у периоду од маја до октобра сваке године. За време праксе студент добија плату од предузећа у коме ради.

Специјалности студената, који долазе у обзир, нису строго одређене и углавном зависе од договора земаља које уговарају размену. Првенствено се шаљу на праксу све техничке специјалности, а релативно сасвим мало индустријска трговина и полупроводно-шумарска струка. Углавном се шаљу студенти са последњих година студија.

Удружење сада обухвата 10 европских земаља, САД, Израел и Турску. Југославија је примљена за приступног члана ИАЕСТЕ-а на његовој петогodiшњој конференцији у јануару 1952 године у Холандији. Очекује се да ће се у овој години преко мреже ИАЕСТЕ-а разменити око 3.500 студената.

Нова овогодишња размена и помоћ наше привреде

На основу наших могућности предвиђено је да ове године 220 студената иде на праксу у стране земље. Већи део њих ће преко ИАЕСТЕ-а, а мањи преко разних домаћих предузећа.

Савезна управа за унапређење производне одбране је из свог дефинисаног буџета потребну суму за путне трошкове и по две дневнице за наше студенте.

На петогodiшњој конференцији ИАЕСТЕ-а која је одржана од 6 до 13 јануара ове године, у Делфту код Хата претставник нашег Савеза студената примио је око 130 попула за југословенске студенте. Због недостатка времена није се могао преко ИАЕСТЕ-а обезбедити потребан број места. Зато су у овоме погледу многа наша предузећа која имају добре пословно-трговачке односе са страним фирмама. Она су преузела на себе да обезбеде још 160 места. Тако ова предузећа прак-

ИЗ ДОМОВА И МЕНЗИ СНИЖЕЊЕ РЕЖИСКИХ ТРОШКОВА...

Од јануара месеца Општи студентски ресторан снабдева се угљем, дрвима, светлом и водом по вишим комерцијалним ценама. У поређењу са студентским домовима, који опрев добијају са попустом, Општи студентски ресторан се нашао у лошијем положају. Сем тога јануара месеца се, услед семестралног распуста, број абонената смањило од 3500 на 1054. То је све допринело да се режиски трошкови знатно повећају и буду далеко виши од уплата абонената. (Укупни трошкови за јануар месец били су већи од уплате једног абонента за 1739 динара).

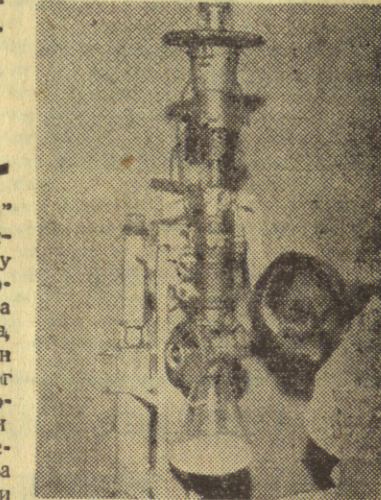
У месецу марту предвиђа се већи број абонената, а тим и мањи режиски трошкови по појединцу. Но, потреба да се смањи негативна разлика између уплата и издатака и даље је нужна. Управни одбор ресторана настоји да смањи режиске трошкове не повишавајући цену уплате. Број особа је сведен од 143 на 98 лица, а у ресторану се од првог марта примењују нове методе услуживања. Сервирке су заменили студенти, који се сами послужују. Ово је, свакако, мање удобно него раније, али је корисно, јер цена уплате није повишена.

Шта мисле студенти о свему овоме? Сада је тешко рећи, јер је на конференцију абонената Општег студентског ресторана од 2500 претплаћених студената дошло само 20. Појединачне жалбе управнику показују да има питања о којима би могло да се дискутује.

Дијетални ресторан, који има знатно бољу храну, остао је такође при 2400 динара за уплату, иако су му се трошкови повећали (напр. у јануару су издати за храну износили 3021 динар по појединцу). Спајањем са Општим студентским рестораном режиски трошкови су се смањили, јер су сада заједнички за абоненте читавог ресторана.

... И ПОВИШЕЊЕ УПЛАТА Уплата у ресторану студентског дома „Иво Лола Рибар“ по већина је за „вандомце“ на 2200 динара, тако да они плаћају 133 динара више од осталих студената. Управни одбор Дома обрађује своју одлуку чињеницом да „вандомци“ нису обавезни да предају „К“ кварте Управи, као што то чине студенти — странари. Ни у једном студентском ресторану није повишена уплата. Интересантно је да је ово повишење уплата учинио само студентски дом „Иво Лола Рибар“ који је у прошлим месецима имао најмању негативну разлику између издатака и уплате, а који финансијски, у поређењу са осталим студентским домовима, добро стоји (то смо чули на конференцији за избор Управног одбора). Уз повећану уплату очекивала се боља храна. Али се она у односу на прошли месец није побољшала, а повећана је густина и чекање на ручак и вечеру. Такође је питање да ли је требало и студентима — „домцима“ повисити уплату за 67 динара. Тачно је да овај месец има тридесет и један дан, али и сви остали студентски ресторани издају храну за тридесет и један дан, а нису нашли за потребно да повећају цену уплате. Прошлог месеца је имао само двадесет девет дана, па ипак уплата је износила 2000 динара и није била смањена за 67 динара.

Када се узму у обзир поступци и пракса других ресторана јасно је да Управни одбор ресторана „Иво Лола Рибар“ треба да се бори за побољшање овог финансијског стања не путем повишења уплата и снижења квалитета исхране, већ путем смањења режиских трошкова и других уштеда.

На практичном раду

тично предузимају патронат над слабом студената појединих специјалности. На основу свог великог утицаја код страних предузећа, нарочито великом помоћ пружају наша предузећа: „Југоелектро“, „Југотометал“, „Хемпро“, „Технопроект“ и „Центропроект“.

На праксу ће првенствено ићи десет студената са петих година и апсолвенти који ће моћи најбоље искористити оно што им нуде страни предузећа и који ће то стечено искуство ускоро моћи применити у нашој индустрији. Тиме ће се најбоље оправдати велика средства која за ту праксу даје наша привреда. Студенте ће одређивати одбор Савеза студената на факултетима и школама уз сагласност Савезне Управе за унапређење производње.

Наши студенти ће ићи у Аустрију, Немачку, Француску, Енглеску, Шведску, Холандију и Израел. Због великих путних трошкова за даље земље студенти ће ове године, а и убудуће, углавном ићи у суседне земље, где истовремено могу да стекну и добро техничко искуство.

Према узетим местима на конференцији ИАЕСТЕ-а, у нашу земљу ће доћи ове године око 100 студената из Немачке, Аустрије и Израела, Енглеске, Француске, Холандије, Финске, Шведске, Норвешке и Данске. Они ће радити у 52 домаћа предузећа у Србији, Хрватској и Словенији. Највећи број ће радити у нашим великим фабрикама и рудницама као што су Индустрија мотора — Раковина, Фабрика „Иво Лола Рибар“, „Раде Кончар“ у Загребу, „Литострој“, Љубљана, Рудница Бор, Треча, Загорје и Рапа. Наша предузећа дала су страним студентима релативно добре услове рада, који с материјалне стране ништа не заостају од оних у многим другим земаљама. Страним студентима ће бити омогућено да после праксе остану извесно време у нашој земљи да би се одморили и упознали Југославију.

Настојање се да наша размена са иностранством расте из годину у годину. Са тим задатком спровођења и побољшања ове праксе биће формиран средњом марта ове године у Загребу југословенски одбор ИАЕСТЕ-а.

Јован БОГДАНОВИЋ

РАЗГОВОРИ О ОБАВЕЗИ

Свака студентска средина има догађаје који попуњавају најразличитије разговоре у њој. Овде се прича о филму који је скоро изведен, онде о испитима или о догађајима са њих, тамо о приредби која је била или ће бити. Тм догађаји се препричавају, машта и духовитост долазе до изражаја. То су они обичајни разговори између два предавања, којима често не придајемо важност, али који значе много. Ту се кристалишу мишљења, доносе судови и одлуке како о најбезначајнијим, тако и о најважнијим стварима. Застајати у мишљима на средњи једног разговора, па ћете видети да је тако.

И Економски факултет има такве догађаје и разговоре. Али и овде постоји она спонтанна диференцијација: важнији догађаји из живота факултета — добијају важније место у тим разговорима, спореднији — бивају потиснути.

Ретко у којем разговору међу студентима Економског факултета нећете чути ових дана причање о обавези студентске организације за учешће на изградњи Власине. То није „догађај дана“, није сензациона која ће данас живети а сутра

бити потиснута другом и — заборављена. Догађај од пре десетак дана, када је на партијској конференцији факултета преузета обавеза да ће на Економском факултету бити организована три радне бригаде: „Владимир Переш“ — Валтер“ I, II и III, и када је упућен позив на такмичење свим организацијама Савеза студената Југославије, тај догађај дао је предмет многим спонтаним разговорима међу студентима. Врљави причају о свом крају, где ће овог лета студенти Економског факултета радити систем хидроцентрала на Власини, други на докват изаносе податке о објекту, трчале спонтано на Вору Станковића и књижевност, па се опет исто тако неосетно враћају на Власину, да би на знак звона за предавање прекинули разговор и наставили га поново на улици, у ходнику и другде.

А ти разговори чине живот. Они одређују, они доносе одлуке, оне појединачне одлуке од којих зависи све.

У комитету Партије сакупило се између два часа неколико студената. То је опет о обавези, рада са овим студентима. Имајте на уму — одмерено и сталожено говори из угла друг Савковић, члан комисије за извршење преузетих обавеза — да наша обавеза није мала. У нашим бригадама треба да буде 650 студената. То значи да сваки други студент треба да буде у бригадама! — Моћи ће се то — одговара му други. — Ето, синоћ: тек је неколико дана откако се говори о томе, а 250 их је дошло на предавање о Власини. Инженер Владимир Ненадовић, који је провео неколико година на раду на изградњи система хидроцентрала на Власини, говорио је синоћ студентима о објекту. Причао им је о енергији која ће замењивати преко два милиона радника, о борби која се на Власини води већ неколико година. Његове речи препричавају се онима који нису били на предавању, оне су обиле многе студентске разговоре. — Не сумњам да ће обавеза бити извршена — говорио је друг Лазаревић, члан Комитета. — Увек кажем само да је обавеза велика и да треба још више појединачног рада са овим студентима.

J. T.

И. М.

Жељко Чајковски ће вероватно играти лево полутку у студентској репрезентацији Југославије

ПРЕД ФУТБАЛСКИ СУСРЕТ СТУДЕНТСКИХ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ И ФРАНЦУСКЕ

ФРАНЦУЗИ СЕ ОЗБИЉНО ПРИПРЕМАЈУ

Тринаестог априла одиграће се у Београду пријатељски фудбалски сусрет студентских репрезентација Југославије и Француске. Према вестима париског „L'Equipe“ 48 француских студената — фудбалера позвано је на заједнички тренинг у оквиру припрема за овај сусрет. Специјална комисија руководи овим припремама и она ће одабрати најбољу екипу која ће бранити боје студентске репрезентације Француске. До 7 априла кандидати ће одржати неколико заједничких јавних тренинга. После чега ће дефинитивно бити извршен ужи избор најбољих за састав репрезентације. Као што се види, Французи су овај сусрет озбиљно схватили.

Што се тиче одабирања играча за састав југословенске репрезентације, изгледа да се још ништа није предузело. Како у нашим најбољим фудбалским екипама, чланцима Савезне лиге, има велики број добрих фудбалера — студената, нарочито из Београда и Загреба, затим Новог Сада и Сарајева, то вероватно одбор за састав репрезентације претпоставља да неће бити теškoћа око састава наше репрезентације. Међутим, потребно је већ сада извршити шири избор најбољих фудбалера и мислити на унтрањност екипе, тим пре што ће југословенска репрезентација бити састављена од фудбалера — чланова „Динама“, „Првене звезда“, „Хајдука“, „Војводине“, „Сарајева“ и других екипа.

Питање за дискусију

спорт

Планинарство

студентски спорт број 1?

Скоро у свим земљама постоје извесни спортови (атлетика, пливање, веслање, рагби и др.) који се искључиво сматрају студентским, тј. ове спортове углавном упражњавају студенти појединих универзитета. Позната су традиционална такмичења америчких студената у атлетици, веслачки двомечи студената Кембриџа и Оксфорда, који сваке године у месецу марту решавају питање најбоље екипе. Код нас се често воде дискусије који су спортови најпоуларнији нашим студентима, којим спортом студенти треба највише да се баве. У вези са овим постоје разна мишљења. Једни сматрају да студентски спорт број 1 треба да буде одбојка, други кошарка, трећи атлетика, многи планинарство итд. Истина је да скоро сви спортови мање-више пружају довољну могућност нашим студентима за правилно телесно васпитање, али ипак, извесне предности дајемо планинарству.

Богато и разноврсно по свом садржају, планинарство претставља значајну грану спорта и због тога што обједињава више физкултурних грану — смучарство, стрељаштво, кајакарство, алпинизам и др. Излети у природу, тако потребни нашим студентима који највећи део свога времена проводе у затвореним просторијама, дају широке могућности за упражњавање свих тих спортова. Излетици у планинама имају прилику да уче гађање и рукују оружјем да тако заволе овај витешки спорт толико омиљен међу нашом омладином. Праведни разне туре и маршеве, планинари наилазе у својим

походима на разноврсне препреке које је потребно савладати. Једне од таквих препрека су реке које треба прећи, било пливајући, било чамцем, сламом или кајаком. А то захтева пре свега добро познавање пливања а затим и особина река (брзаци, вртлози, вирови), што је све посебно драг излет.

Пружајући сва та уживања и многебојне користи излетицима, планинарство употпуњава њихово знање учених их савладавању појединих вештина разних спортова. И баш ради тога, оно има све услове да постане спорт број 1 београдских студената.

Сл. Ш

ПЛАНИНАРИ ДРУШТВА „ЈУРИЦА РИБАР“ ОРГАНИЗОВАЊЕ У ТОКУ ОВЕ ГОДИНЕ ИЗЛЕТ

„Преко планина Србије“

Планинарско друштво студената Академије за примењену уметност „Јурица Рибар“ је једно од најактивнијих на Београдском универзитету. Само у току прошле године

направили су двадесет успешних излета на Фрушку Гору, Копаоник, Плитвичка Језера и друга позната туристичка места у нашој земљи. Поред ових мањих излета, студенти овога друштва направили су за време семестралног распуста у јулу и августу месецу прошле године једно велико логоровање и пут кога су назвали „Трагом Пете офанзиве“. На логоровању је преко тридесет студената обišло неколико планинарских врхова Дурмитора, Сивајевине, Маглића од којих су многи високи и преко 2400 метара. У повратку спустили су се кањоном Дрине све до Љубовије. Овај успели излет и данас је чест предмет разговора међу планинарима „Јурице Рибара“.

Шах

Меч наставника и студената Ветеринарског и Агрономског факултета

У оквиру „Шаховске недеље“ одржан је у Ветеринарском факултету меч између наставника и студената Агрономског и Ветеринарског факултета. Приликом отварања двомеча учеснике је поздравео др Мирко Шипка, професор Ветеринарског факултета, а затим је Јован Васиљев, студент ветерине прочитао чланак „О васпитној улози шаха“ од Габровшеца.

У двокружном мечу на 28 таблица наставници Агрономског факултета победили су наставнике Ветеринарског факултета са 14:12. Нарочито лепе партије дали су наставници Ветеринарског факултета др Шипка, др Јауковић и др Лончић а код наставника Агрономског факултета инж. Вриза, инж. Тодоровић и др Стевић.

Сусрет студената завршен је победом ветеринара са девет и по према пет и по. Добре партије приказали су Николић и Петровић (Агрономски) и Пуљкић, Лакић и Вулетић (Ветеринарски).

Организацију меча успешно су обавили др Шипка и другови Полић и Васиљев. Интересовање студената је било велико.

В. В. ст. ветерине

СИМУЛТАНКА МАЈСТОРА КАРАКЛАЈИЊА

Шаховски мајстор Караклајић и играо је у недељу са студентима Правног факултета симултанку на 22 табле. Караклајић је добио 15 партија, 5 изгубио и 2 ремизирао.

Решење из прошлог броја

Од 1 до 11 Никола Паганини, 1. Ернајо (Волф — Ферари), 2. Жил (Масне), 3. П(ол) Дика, 4. (Александар) Воронин, 5. Клод (Дебиси), 6. (Ђовани Ватса) Вилчи, 7. (Франц) Суле, 8. Едуард (Дало), 9. Хуго (Волф), 10. Орландо (ди Ласо), 11. Венсан (Д'Енди), 12. (Артур) Судивен, 13. (Георг Фридрих) Хенди, 14. Луизи (Вокерини).

ПРОПОЗИЦИЈЕ ЗА СПОРТСКО ПРВЕНСТВО

Београдског универзитета и великих школа

Одбор за физичко васпитање студената Београдског универзитета, великих школа и академија расписује спортско првенство за 1952 годину у фудбалу, кошарци, одбојци, рукомету и атлетици.

На првенству имају право учешћа сви редовни студенти чланови Савеза студената Југославије, који нису чланови друштва савезних лига (изузев атлетичара и рукометаша).

Победничка екипа носи назив првака за 1952 годину у дотичној дисциплини.

Организацију и спровођење спортског првенства извешће Одбор за физичко васпитање београдских студената.

Првенства ће (сем у атлетици) почети 20 марта 1952 године, до ког су рока факултетски одбори дужни да поднесу пријаве својих екипа.

Утакмице се не могу предавати без борбе. Недолазак на такмичење повлачи дисквалификацију екипе.

Такмичар који у току игре буде искључен, аутоматски је и суспендован до одлуке Такмичарске комисије.

Делегате за сваку утакмицу одређује Одбор за физичко васпитање београдских студената.

Распоред одигравања утакмица, после извлачења, биће објављен.

ФУТБАЛ

Такмичење ће се одвијати по једноструком бод систему; паралелно са одвијањем универзитетског првенства, организована се и унутар-факултетско првенство у фудбалу.

У изборном такмичењу учествоваће групе, године или одсеци (према структури самих факултета). Сваки одсек може учествовати на финалном такмичењу са једном или две изабране екипе.

Првенство ће се одвијати у духу пропозиција Фудбалског савеза Југославије.

КОШАРКА

Такмичење у кошарци одвијаће се у конкурентнијим мушких и женских екипа.

Универзитетско такмичење ће се одржати у две групе по једноструком бод систему.

Првак Универзитета, великих школа и академија добиће се турнирском борбом, где ће учествовати по две приволазиране екипе из обе групе.

Унутарфакултетско првенство почиње 20 марта 1952 године, док ће првенство Универзитета, великих школа и академија почети 1 априла 1952 године.

Факултет може бити заступљен са једном мушком и једном женском екипом.

РУКОМЕТ

Такмичење се одиграва по дуплом бод систему, а бодовање се врши на основу правила Рукометног савеза Југославије.

Редослед првенства одређује број бодова, а у случају истог броја бодова бољи количник по стичкућих и прилижних голова.

Са такмичења у атлетици бацање кугле

Са једног од многобројних такмичења у одбојци

АТЛЕТИКА

Првенство Универзитета, великих школа и академија одржаће се у два дела; појединачно унутарфакултетско првенство и међуфакултетско екипно и појединачно првенство.

Унутарфакултетско првенство одржаће се од 15 до 30 априла а екипно од 10 до 15 маја.

Такмичење ће се одвијати у следећим дисциплинама:

Другови: 100 м., 110 м. препоне, 200 м., 400 м., 1500 м., 5000 м., скок у даљ, у вис, троскок, скок са мотком, бацање кугле, диска, копља и бомбе, штафета 4 пута 100 м.

другарице: 60 м., 100 м., 80 м. препоне, 800 м., скок у вис, у даљ, бацање кугле, копља и диска, штафета 4 пута 100 м.

После завршеног унутарфакултетског првенства сваки факултет за међуфакултетско првенство пријавиће по два приволазирана такмичара из сваке дисциплине.

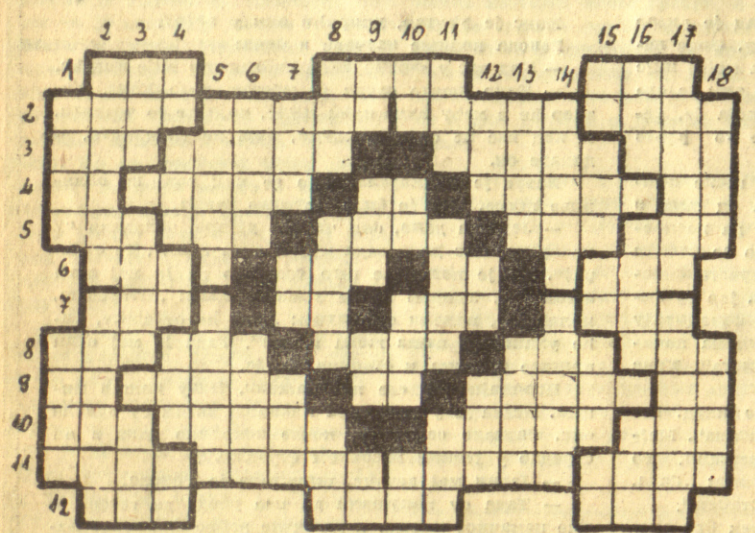
Првенство ће се бодовати на начин који одреди Такмичарска комисија а који ће бити допуњен са пропозицијама Атлетског савеза Југославије.

ОДБОЈКА

Такмичење се одржава по једноструком бод систему у две категорије: категорија другова и категорија другарица. Утакмица за првенство факултета и гра се у два победничка сета. Уколико се сет не заврши за двадесет минута, победник је она екипа која има већи број бодова. Утакмица за првенство Универзитета, великих школа и академија игра се у три победничка сета.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Укусан додаток за месо (љуџ) — име једног од три мускетара — индустријска биљка. 2. Део ноге — Река у Француској — Уметнички правац — Врста казне. 3. Показна замена — Врста ткачине — Супротно дебелом — Здравно (лат.). 4. Снега — Врста оболела — Река у Италији — Житница Југославије — Историско место у Малој Азији. 5. Спавање — Оружани сужоб — Чарст орган — Халогени

УСПРАВНО: 1. Дванаести део шилнга — табак. 2. Француски импресиониста — утацени вулкан у Јерменији. 3. Показна замена — име наше балетске уметнице — трагедија од Шекспира. 4. Предлог миш — узвик нестрпљива — аждаха — одрчна речница. 5. Крх — име француског вајара. 6. Повез — река у Азији. 7. Административно одељење — ративно руководство (скр.) — Ру-долфов број — папагај. 8. Уметност

ЕКОНОМСКИ — ПРАВНИ 5:5

У оквиру „Шаховске недеље“ на Правном факултету одиграо је меч између Економског и Правног факултета на 10 таблица. Сусрет је завршен нерешено 5:5.

КРАТКЕ СПОРТСКЕ ВЕСТИ

ДВЕ НЕРЕШЕНЕ УТАКМИЦЕ „СКОПСКОГ „СТУДЕНТА“. — Фудбалски клуб Скопског универзитета, та „Студент“, у такмичењима Скопског потсавеза, забележио је у две досадашње утакмице два нерешена резултата: са „Братством“ (Гости) 1:1 и „Слогом“ (Скопље) 1:1.

ВИСОКА ПОВЕДА „ВОСНЕ“. — „Восна“, екипа фудбалера Сарајевог универзитета, у првом сусрету првенства Сарајева победила је високо „Игмана“ 4:1.

„МЛАДОСТ“ ТРЕБА У ЗАГРЕБАЧКОМ ПОТСАВЕЗУ. — Са 4 бодова из три сусрета („Трешњевка“ 2:2, „Борац“ 2:2 и „Месарски“ 5:4), фудбалска екипа загребачких студената, налази се на табели као трећа после „Металца“ и „Текстилца“.

ПОВЕДА ФУТБАЛЕРА „ТЕХНИЧАРА“. — Такмичари се у првенству Београда — други разред, „Техничар“ је у сусрету са „Милутином“ забележио победу од 2:1.

ПРВИ ПОРАЗ „МЕДИЦИНАРА“. — После победе над „Раковицом“ 1:0, „Медицинар“ је у недељу изгубио од земунске „Будућности“ 1:2. Игра је била фер, али се доста тешко одвијала по блатњавом терену. Ма да је екипа „Медицинара“

сем првих 15 минута игре, била теренски надмоћнија, ипак је прегрпела пораз. Једини гол постигао је Брујић из слободног удarca. Присуствовало је око 500 гледалаца. Идуће недеље „Медицинар“ игра са „Млашим пролетером“ на игралишту „Балкана“ у 10 часова.

СТОНИ ТЕНИС

ПРВЕНСТВО НА ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ

Ових дана на Правном факултету одржано је отворено појединачно првенство у стоним тенису. На првенству је учествовало 30 такмичара са свих година. Такмичари су били подељени у четири групе, где су новаци били најбољи играчи, али су се од ових само двојица пласирали за даља такмичења. За финале су се пласирали: Габрић и Мучи (без борбе), Берложан, Павловић, Веселиновић и Михајловић.

„ВЕТЕРИНАР“ — „ВОЈДОВАЧКИ“

У прошлом колу, одржаном у недељу, стонотенисери „Ветеринара“ забележили су још једну значајну победу над екипом „Вождовачког“ 8:2. Најsigурнијом игром истакао се бивши првак Београда Бора Станковић, играч „Ветеринара“. Ветеринар је наступио у постави: Станковић, Молдован, Берложан.